

IZVOD IZ ZAPISNIKA

sa 16. sjednice Zajedničke komisije za tumačenje odredaba i praćenje primjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Tumačenja odredbi Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike

Sjednica održana 11. rujna 2024. godine.

1. Čl. 52.

Odlukom, KLASA: 121-05/22-01/1, URBROJ: 513-07-17-22-19 od 08.09.2022. godine, a temeljem reorganizacije voznog reda „Promet“ d.o.o, Split promijenjen mi je način obračuna troškova prijevoza s posla i na posao u smislu da umjesto dosadašnjih cca 106,18 € mjesečno ostvarujem pravo na 30,00 € mjesečno u iznosu pokazne karte prve zone, s obzirom da Slatine pripadaju Gradu Splitu, sukladno čl. 52 i 104. Kolektivnog ugovora, a sve uz obrazloženje kako je „Promet Split“, uveo liniju u 16,30 na relaciji Trogir-Slatine, koja bi trebala omogućavati organiziran javni prijevoz s posla i na posao.

Međutim, u praksi i na terenu je fizički nemoguće istim se koristiti, iz razloga što linija br. 37 koja prometuje na relaciji Split-Trogir u 15,30 (radno vrijeme je do 15:00, a do autobusne stanice je pješke potrebno više od 15 minuta, dok autobusna linija ne prometuje u navedeno vrijeme do autobusne stanice kojom prometuje linija 37.) prometuje više od sat vremena do Trogira, a učestalo i duže (naročito u sezoni), jer je navedena linija u tom vremenu jako prometna s obzirom da se tada i učenici i radnici vraćaju s posla te ne stignem na autobusnu liniju Trogir-Slatine u 16,30 sati, dok sljedeći autobus imam tek u 18,45 h i samim time čekam na presjedanje između dvije linije javnog prijevoza duže od 30 min.

Napominjem da autobus od Trogira do Slatina ne čeka dolazak autobusa iz Splita nego kreće prema voznom redu odnosno u 16,30 sati.

Ističem da je takvom primjenom zakona meni napravljena velika materijalna šteta s obzirom da ne mogu koristiti navedeni način prijevoza i da svaki dan prijeđem više od 70 km s posla i sa posao koristeći automobil.

Ujedno je zatraženo očitovanje Promet d.o.o. iz Splita koje pruža uslugu javnog prijevoza na području grada Splita i okolice, koji su dana 13.04.2023. godine odgovorili kako predmetna linija prometuje preko sat vremena na relaciji Split-Trogir.

S obzirom na gore navedeno molim da se moj zahtjev uzme u razmatranje te da se poništi navedena odluka, s obzirom da je istu nemoguće primijeniti u praksi, jer su Slatine geografski udaljene 35 km od Splita, s time da u jednom smjeru moram presjedati tri puta i taj put dnevno traje preko četiri sata. Također, tražim tumačenje članka 52. stavka 11. Kolektivnog ugovora od strane komisije kojim bi se regulirao redoviti dolazak na posao i s posla uvažavajući činjenično stanje na terenu i provedivost u praksi. Kao dokaz prilažem potvrdu javnog gradskog prijevoznika Promet d.o.o. (koji donosi i objavljuje vozni red) u kojoj se ističe nemogućnost dolaska autobusa iz Splita u vremenu koje je istaknuto u voznom redu, prikaz mreže javnog gradskog prijevoznika u kojem je vidljivo da od moga mjesta rada do mjesta stanovanja je potrebno proći preko: Grada Solina, Grada Kaštela i Grada Trogira u kojem presjedam u autobus do naselja Slatina u kojem stanujem (samim time vrijeme dolaska nije usklađeno sa vremenom istaknutim u voznom redu), te izlist sa web stranice google.hr/maps/ u kojoj je navedeno potrebno vrijeme dolaska autobusa iz Splita do autobusnog kolodvora u Trogiru u vremenu 1h i 22 min.

Predlažem da se u članku 52. Kolektivnog ugovora umetne odredba koja uvažava iznimne situacije odnosno činjenično i stvarno stanje na terenu u kojima se službeniku iz opravdanih razloga umjesto troškova u visini mjesečne/godišnje pokazne može priznati naknada troškova prijevoza u visini 1,35 € po prijeđenom kilometru.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 2/52 od 6. rujna 2022. godine.

2. Čl. 52.

Dana 28. studenog 2022. poslodavcu je podnesena ažurirana izjava u svrhu ostvarivanja prava na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla u kojem su poslodavcu predloženi dokazi o postojanju organiziranog javnog prijevoza na cijeloj relaciji od adrese mjesta prebivališta Varaždinska 3, Bartolovec do adrese rada Ulica Zrinsko Frankopanska 9, Čakovec, i to kako slijedi:

a) Relacija Štefanec Bartolovečki — Varaždin i Varaždin - Štefanec Bartolovečki, o čemu je predložen izvod iz voznog reda prijevoznika AP Varaždin, u kojem je vidljivo da ujutro prometuju tri linije (6:23, 6:28 i 6:36) koje omogućuju stizanje na vlak u 6:58 koji prometuje iz Varaždina za Čakovec te u povratku linija iz Varaždina za Štefanec Bartolovečki u 16:15 na koju se stigne vlakom koji u 15:46 kreće iz Čakovca i dolazi u Varaždin u 15:57 sati (autobusna postaja u Štefancu Bartolovečkom udaljena je od mog mjesta prebivališta manje od 2 km, što je u skladu s Tumačenjem broj 39/53 od 10. rujna 2020.).

b) Relacija Varaždin — Čakovec i Čakovec — Varaždin, o čemu je predložen izvod iz voznog reda prijevoznika HŽ Putnički prijevoz d.o.o., iz kojeg je vidljivo da iz Varaždina za Čakovec postoji linija u 6:58 koja stiže u Čakovec u 7:09 i omogućuje dolazak na posao u 7:30 te u povratku nakon završetka radnog vremena u 15:30 postoji linija u 15:46 koja dolazi u Varaždin u 15:57 sati, te omogućuje stizanje na autobus koji u 16:15 prometuje iz Varaždina za Štefanec Bartolovečki.

Iz navedenih vremena polazaka i dolazaka oba prijevoznika, kao i iz predloženih dokaza vidljivo je da su ispunjeni svi uvjeti iz članka 52. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, stavaka 9., 10., 11. i 12., jer prijevoznici AP Varaždin i HŽ Putnički prijevoz d.o.o. svaki na svojem dijelu puta omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla iz mog mjesta prebivališta, a vozni red je organiziran na način da vrijeme čekanja od dolaska u mjesto rada do početka radnog vremena te vrijeme čekanja od završetka radnog vremena do polaska redovite linije ne prelazi 45 minuta, a vrijeme čekanja između dvije linije javnog prijevoza nije duže od 30 minuta.

Unatoč predloženim dokazima, Carinska uprava je dana 8. prosinca 2022. izdala Rješenje KLASA: 121- 05/22-01/1024, URBROJ: 513-02-1820/28-22-3 kojim se moj zahtjev odbija pogrešnom primjenom odredbi članka 52. stavka 13. Kolektivnog ugovora. Naime, u pobijanom Rješenju poslodavac navodi da na udaljenosti 6.2 km od mog mjesta prebivališta u mjestu Zbelava postoji željeznička postaja s koje prometuje prijevoznik HŽ Putnički prijevoz d.o.o. koji osigurava redoviti dolazak na posao i odlazak s posla (kombinacijom linija do željezničkog kolodvora u Varaždinu te do željezničkog kolodvora u Čakovcu i obrnuto), što je povoljnije za poslodavca od prijevoznika kojeg sam navela u svojoj Izjavi - AP Varaždin.

Molim vas mišljenje može li poslodavac rješenjem odrediti rutu puta iz mjesta koje je 6.2 km udaljeno od mog mjesta prebivališta, s obzirom da iz mog mjesta prebivališta prometuje prijevoznik koji je organizirao javni prijevoz sukladno čl. 52. stavku 11. Kolektivnog ugovora?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 22/52 od 5. srpnja 2024. godine.

3. Čl. 48. st. 9.

Ljubazno molimo tumačenje vezano uz mogućnost korištenja privatnog automobila službenika u službene svrhe na udaljenosti manjoj od 30 kilometara (loko-vožnja) i pokrivanje troškova korištenja istog.

Naime, Ured za opće poslove Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske zaprimio je upit državne službenice iz jednog Ureda Vlade RH da radi potreba službe mora obići korisnike koji su na udaljenosti manjoj od 30 kilometara (loko-vožnja) i da radi loše povezanosti javnog prijevoza nije u mogućnosti isti koristiti, a da dođe na tu lokaciju na vrijeme i vrati se s iste u potrebno vrijeme. Obzirom da Kolektivni ugovor za državne službenike i namještenike ne predviđa tu mogućnost, za razliku od članka 66. Temelnog kolektivnog ugovora za službenike i namještenike u javnim službama i da Ured nema službeni automobil, ima li službenik pravo/mogućnost korištenja privatnog automobila u službene svrhe na udaljenosti manjoj od 30 kilometara (loko-vožnja) i samim time pravo da mu se nadoknade troškovi za navedenu vožnju?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeći odgovor:

Odredbama Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike nije uređeno pitanje korištenja privatnog automobila u službene svrhe. Čelnik tijela, primjenjujući relevantne porezne propise, a vodeći se isključivo potrebama službe, može donijeti odluku da se u nekom konkretnom slučaju državnom službeniku i namješteniku odobri korištenje privatnog automobila u službene svrhe.

4. Čl. 7. st. 2. u vezi s čl. 55. st. 1.

Službenica se dana 10. siječnja 1994. godine zaposlila u javnoj službi, a zatim je 15. prosinca 1994. godine primljena u državnu službu putem novog zapošljavanja, pri čemu prekid između rada nije bio duži od 8 dana.

Odredbom članka 55. stavka 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike propisano je pravo službenika i namještenika na isplatu jubilarne nagrade za neprekidnu službu u državnim tijelima i jedinicama lokalne i područne (regionalne) samouprave.

Izmjenama i dopunama Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, koje su stupile na snagu 1. ožujka 2024. godine, izmijenjen je članak 7. i dodan novi stavak 2., kojim je propisano da službeniku i namješteniku kojem se radno-pravni status državnog službenika promijeni u radno-pravni status javnog službenika ili obrnuto, neprekinuti staž u državnoj i javnoj službi smatra se neprekidnim stažem u javnoj službi, odnosno državnoj službi, za ostvarivanje radnih i materijalnih prava.

Obzirom da je službenica 15. prosinca 2019. stekla pravo na isplatu jubilarne nagrade za navršenih 25 godina neprekidne službe u Ministarstvu obrane, a da su navedene izmjene Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike stupile na snagu 1. ožujka 2024. godine, molimo tumačenje kada službenica stječe pravo na isplatu jubilarne nagrade za navršenih 30 godina neprekidne službe u državnim tijelima?

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/7 od 9. veljače 2023. godine te daje sljedeće, dodatno, tumačenje:

Tumačenje broj 2/7 od 11. rujna 2024.

Promjena radnopravnog statusa odnosi se samo na slučajeve preuzimanja po sili zakona i sporazumnog premještaja zbog potreba službe temeljem posebnog propisa o službeničkim odnosima.

5. Čl. 7.

Bila sam zaposlena kao javni službenik u jednoj osnovnoj školi (tajnik škole) i to od 4. veljače 2004. do 24. kolovoza 2008. godine. Plaću nam je isplaćivalo tadašnje Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa.

Državni sam službenik od 25. kolovoza 2008. godine kada sam na temelju javnog natječaja počela raditi u tadašnjem Ministarstvu zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva (tada nije postojala mogućnost premještaja jer je taj institut uveden tek izmjenama i dopunama

Zakona o državnim službenicima od 22. prosinca 2011. godine.). Tu sam radila do 21. prosinca 2011. godine te sam 22. prosinca 2011. godine, razdvajanjem tog ministarstva na dva ministarstva, prešla raditi u tadašnje Ministarstvo zaštite okoliša i prirode.

U tom ministarstvu sam radila do 31. prosinca 2013. godine kada sam temeljem sporazumnog premještaja prešla u Državni zavod za intelektualno vlasništvo gdje radim i danas.

Prema članku 7. stavku 1. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike, službenik iz javne službe koji je po sili zakona bio preuzet u državno tijelo, odnosno koji je zbog potreba službe bio premješten u državno tijelo na temelju pisanog sporazuma čelnika državnog tijela i javne službe, za ostvarivanje svojih radnih i materijalnih prava, zadržat će kontinuitet svog rada odnosno radnog staža kao ukupni staž ostvaren u državnom tijelu i javnoj službi.

S druge strane, prema stavku 2. istog članka, službeniku kojem se radno-pravni status državnog službenika promijeni u radno-pravni status javnog službenika ili obrnuto, neprekinuti staž u državnoj i javnoj službi smatra se neprekidnim stažem u javnoj službi, odnosno državnoj službi, za ostvarivanje radnih i materijalnih prava.

S obzirom da se u članku 7. stavku 1. Kolektivnog ugovora za postojanje kontinuiteta radnog staža propisuju posebni uvjeti u vidu preuzimanja po sili zakona i premještaja zbog potreba službe, a što pak nije slučaj u stavku 2. istog članka, postavljaju se sljedeća pitanja:

1. Imam li pravo na uvećanje koeficijenta složenosti poslova od 4% za radni staž ostvaren u državnim tijelima („vjernost službi“) temeljem članka 39., s obzirom da sam 4. veljače 2024. godine stekla 20 godina rada u državnoj i javnoj službi te ako da može li mi se ono obračunati retroaktivno od dana ostvarivanja prava?

2. Jesam li u drugom mjesecu ove godine stekla pravo na jubilarnu nagradu za 20 godina rada u državnoj i javnoj službi temeljem članka 55. Kolektivnog ugovora? Zadnja jubilarna nagrada isplaćena mi je 2023. godine za 15 godina.

U vezi navedenog upita Komisija upućuje na Tumačenje broj 1/7 od 9. veljače 2023. godine te Tumačenje broj 2/7 od 11. rujna 2024. godine.

6. Čl. 7. i 55.

Od svibnja 2007. do kolovoza 2008. bila sam zaposlenica Ministarstva financija.

Od kolovoza 2008. do studenog 2022. bila sam zaposlena u Agenciji za reviziju sustava provedbe programa Europske unije (ARPA).

Od studenog 2022. sam zaposlena u Ministarstvu poljoprivrede (Ministarstvo).

Ugovor o radu odnosno rješenja u rasporedu kod sva tri poslodavca te Sporazum o premještaju između Ministarstva i ARPA-e od 8. studenog 2022. su prethodno dostavljeni Zajedničkoj komisiji.

Na moje upite o ostvarivanju prava na nagradu za navršenih 15 godina službe, ARPA odgovara da sam to pravo ostvarila u Ministarstvu, dok Ministarstvo odgovara da sam to pravo ostvarila tijekom rada u ARPA-i (e-mail prepiska s oba tijela je također prethodno dostavljena).

Prethodni poslodavac, ARPA, je sljedećeg mišljenja:

„ARPA je javna ustanova, te se staž za jubilarnu nagradu počinje računati od 1.8.2008., a sukladno odredbi Kolektivnog ugovora za javne službenike koji je u vrijeme sklapanja ugovora o radu bio na snazi. Dakle, ne uračunava se staž ostvaren u državnoj službi do tog datuma. Jubilarna nagrada za 15 godina rada u javnoj službi bila bi isplaćena 1.8.2023. godine da je imenovana tog datuma bila zaposlenica ARPA-e. Obzirom da je imenovana sporazumom prešla u državnu službu 8.11.2022. godine, tada (a i sada) je na snazi odredba članka 7. Kolektivnog ugovora za državne službenike, prema kojoj 1.8.2023. imenovana ostvaruje 15 godina kontinuiranog radnog odnosa u javnoj i nastavno u državnoj službi. Slijedom navedenog, zahtjev za jubilarnu nagradu za 15 godina kontinuiranog rada imenovana podnosi Ministarstvu poljoprivrede s osnova navedenog članka Kolektivnog ugovora za državne službenike.“

Trenutni poslodavac, Ministarstvo, je sljedećeg mišljenja:

„Odredbom članka 7. propisano je da službenik i namještenik tijela jedinice lokalne ili područne samouprave i službenik iz javne službe koji se po sili zakona preuzima u državno tijelo, odnosno koji se zbog potreba službe, temeljem posebnog propisa o službeničkim odnosima, premješta u državno tijelo na temelju pisanog sporazuma čelnika državnog tijela i tijela jedinice lokalne ili područne samouprave, odnosno javne službe, za ostvarivanje svojih radnih i materijalnih prava, zadržava kontinuitet svog rada odnosno radnog staža kao ukupni staž ostvaren u državnom tijelu, javnoj službi i jedinici lokalne i područne samouprave. U slučaju imenovane neprekinuti radni staž u državnom tijelu račina se od svibnja 2007. kada je imenovana zaposlena u Ministarstvu financija. Budući da u svibnju 2022. imenovana nije bila službenica Ministarstva poljoprivrede nije mogla ostvariti pravo na jubilarnu nagradu za 15 godina neprekinutog staža. U Ministarstvu poljoprivrede imenovana će pravo na jubilarnu nagradu za 20 godina neprekinutog staža ostvariti u svibnju 2027. godine.“.

Uzimajući u obzir gore opisani sukob nadležnosti ARPA-e i Ministarstva te nedvojbeno ostvaren neprekinuti radni staž od 15 godine neprekidne službe u državnim tijelima, a time i nedvojbeno ostvareno pravo na jubilarnu nagradu za 15 godina službe, molim vas za tumačenje kod kojeg sam tijela ostvarila to pravo odnosno koje je tijelo dužno isplatiti navedenu jubilarnu nagradu?

U vezi navedenog upita Komisija daje sljedeće tumačenje:

Tumačenje broj 2/55 od 11. rujna 2024.

Ukoliko državni službenik i namještenik ostvaruje pravo na isplatu jubilarne nagrade sukladno Kolektivnom ugovoru za državne službenike i namještenike, jubilarnu nagradu isplaćuje državno tijelo u kojem je državni službenik odnosno namještenik u tom trenutku raspoređen.

**PREDSJEDNIK
KOMISIJE**

Edin Sarajlić

